

ŠTEVILKA 4 • 1943/44 • LETNIK 74

Golar Manko

Božična

*Pokojno počivajo polja in šume
kot bela preproga iz biserov stkana,
sanjari v prečudežnem svitu večera
in koplje se v zvezdah srebrnih poljana.*

*Tam daleč iz tihe in plahe samote
v noč ura polnočna kot v pravljici bije
in čudo, glej, nebo se odpira,
svetlobo nebeško nad stvarstvo razlije.*

*Od zvezdic kot mavrica lestva se boči
in Jezušček sredi nebeškega sija
po zlatih stopnicah na zemljico stopa
in glavo mu trnjeva krona ovija.*

*Nad sleherno kočo se skloni dobrotno
in žalostnim dušam mir božji oznanja,
nasmehne se potniku v daljni tujini,
ki duša o domu in svojcih mu sanja.*

Maksimov

Nocoj, nocoj...

Nocoj, nocoj na zemljo
skrivnosna diha moč;
nebeška se svetloba
razliva v temno noč.

Prisluhnile stvari so
glasovom iz neba,
kjer angelci slavijo
Rešitelja sveta:

»Bogu v višavah slava,
na zemlji mir ljudem...«
Poslanstvo božje plava
v tolažbo vsem stvarjem.